

ובשהתנַלְה לך עץ חיים בדור
האחרון, שאתה עתיד להתגלות
ביניהם, כמו שבארוה (קהלת א)
מ'ה שהיה הוא שיהיה, כמה
נסיונות יש לנסות את ישראל?
זהו שכתוב שם שם לו חק
ומשפט ושם נסהו, את משה,
והתורה החזירה להם נסיון
לאותם שמשתדלים בה והם
בצרות רבות. כמו שבמצרים
שנאמר בו (שם א) כל הַבֵּן הַיְלֹוֹד
היארה תשליכהו, וזו התורה
שבכתב, וכל הבת תחיון -
התורה שבעל פה, ששתייהן הן
פה ולשון, ובהם תהיה אתה
כבוד פה וכבוד לשון, ולחכם
ברמז. ואין מיתה של בעל אור
התורה אלא עניות.

ובגאֹרְה האחרונה, תורה תהיה
לישראל כמו שהים, שנאמר בך,
הרועה הנאמן, (שם) ותשם בסוף
על שפת היאר. בסוף פ"ו ג'מים,
דגה של גאלה, נאמר בך ותשם
בסוף על שפת היאר, שהוא אור
התורה, העמוד האמצעי. שפתו
השכינה.

באותו הזמן אלו הטפות שהיו
יוצאות מהסלע, שהן פסקי
הלכות, נאמר בהם (תהלים צ)
נשאו נהרות ה'. שתי טפות שהן
צ"י, עולות עם שני ווי"ם
ונעשים נהרות. ואותה הנקדה
העליונה, שהיא סגולתא,
התעלתה על כנפיהם. ועליה
באזה מקום הוא? אלא אלו שני
נהרות הם אבא ואמא. מצד הבת
של המלך נקראו טפות, שנאמר
בהם וייער, (ישעיה כו) כי ביה ה'
צור עולמים. ציר שני עולמות
דקים. העולמות של בת המלך
הם מטה למעלה. מצד העמוד
האמצעי נקראו נהרות, ומשום
זה נשאו נהרות.

וכר אתגלי לך אילנא דחיי בדרא בתראה, דאת
עתיד לאתגלאה ביניהו כמה דאוקמוה
(קהלת א ט) מ"ה שהיה הו"א שיהיה. כמה
נסיונות אית לאתנסאה ישראל. הדא הוא
דכתיב (שמות טו כה) שם שם לו חק ומשפט ושם
נסהו למשה, ואורייתא אתחזרת לון נסיון לאנון
דמשתדלין ביה והיון בעאקו סגני. פגונא
דמצרים דאתמר ביה (שם א כב) כל הַבֵּן הַיְלֹוֹד
היארה תשליכהו. ודא אורייתא דבכתב. וכל
הבת תחיון אורייתא דבעל פה, דתרויהו אנון
פ"ה ולשו"ן, ובהון תהא אנת כבד פה וכבד
לשון, ולחפימא ברמיזא. ולית מיתה דמארי
דנהורא דאורייתא אלא עניותא.

ובברקנא בתריתא, אורייתא יהא לישראל
פגונא דימא, דאתמר בך, רעיא
מהימנא (שם ב ג) ותשם בסוף על שפת היאר.
בסוף פ"ו יומין דרגא דפרקנא אתמר בך
ותשם בסוף על שפת היאר, דאיהו נהורא
דאורייתא עמודא דאמצעיתא. שפה דילה
שכינתא.

בהווא זמנא אלין טפין דהוו נפקין מן הסלע,
דאנון פסקי הלכות אתמר בהון (תהלים
צ ג) נשאו נהרות ה'. תרין טפין דאנון צירי
סלקין בתרין ווין ואתעבדו נהרות. ובההיא
נקודא עלאה דאיהי סגולתא אסתלקת על
גדפיהו. וסליקו דילה באן אתר הוי, אלא אלין
תרין נהרות אנון אבא ואמא. מסטרא דברתא
דמלפא טפין אתקריאו דאתמר בהון, (בראשית ב
ו) וייער, (ישעיה כו ד) כי ביה ה' צור עולמים. ציר
תרין עלמין דקיקין. עלמין דברתא דמלפא
אנון מתתא לעלא. מסטרא דעמודא
דאמצעיתא אתקריאו נהרות. ובגין דא נשאו
נהרות.